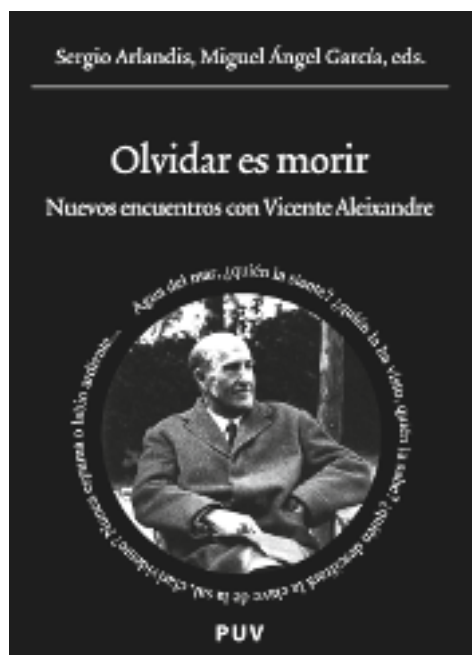

Noves trobades amb el poeta Vicente Aleixandre

L'any 2009 es va celebrar el vint-i-cinc aniversari de la mort del poeta Vicente Aleixandre. Per tal de sumar-se a l'esdeveniment, els professors universitaris Sergio Arlandis i Miguel Ángel García van reunir un seguit d'especialistes de referència en l'obra del poeta sevillà amb l'objecte de publicar un llibre col·lectiu que aportara nous enfocaments crítics a la poesia d'un dels grans de la literatura espanyola del segle xx.

OLVIDAR ES MORIR.
NUEVOS ENCUENTROS CON VICENTE ALEIXANDRE
SERGIO ARLANDIS I MIGUEL ÁNGEL GARCÍA, EDS.
232 PÀGINES / 978-84-370-7894-6 / 18 EUROS
PUV, VALÈNCIA, 2011

L'any 1977 li atorgaven el Premi Nobel de Literatura a Vicente Aleixandre, aleshores un dels pocs supervivents de l'anomenada generació del 27, que compren una constel·lació d'autors, encara que la nòmina se sol limitar a deu, els quals van aportar a la poesia castellana del segle xx una indiscutible tendència a l'equilibri entre allò que consideràrem intel·lectual i el sentiment, entre la puresa estètica i l'autenticitat humana. L'obra d'Aleixandre ocupa més de cinquanta anys del segle xx i es dividix en diverses etapes: una primera hereua de la poesia pura juanramoniana, una segona surrealista, una tercera antropocèntrica i una darrera on s'inclouen els versos dels darrers anys de la seua vida.

Aleixandre va nèixer a Sevilla l'any 1898 i va morir a Madrid el 1984. La seua

brillant i extensa trajectòria literària i acadèmica inclou més de vint-i-cinc llibres, tant de vers com de prosa. L'any 1933 obté el Premi Nacional de Literatura, el 1963 i el 1969 el Premi de la Crítica i el 1950 és elegit membre de la Reial Acadèmia de la Llengua Espanyola.

Sobre l'obra de Vicente Aleixandre, al llarg dels anys, s'han escrit i publicat un nombre important d'estudis i crítiques, als quals cal afegir ara els que s'apleguen en el llibre *Olvidar es morir. Nuevos encuentros con Vicente Aleixandre*, editat per Publicacions de la Universitat de València a cura dels professors Sergio Arlandis (d'aquesta institució acadèmica) i de Miguel Ángel García, de la Universitat de Granada. Es tracta d'un recull de catorze extensos articles signats per professors d'universitats italianes, argentines, nord-americanes i espanyoles, entre els quals hi ha Jaime Siles, Alejandro Duque, Daniel Murphy, Irma Emiliozzi, que són tots ells destacats especialistes en l'obra del poeta andalús. A través dels seus escrits s'analitza des de diversos aspectes i amb nous enfocaments crítics diversos aspectes de la vida i obra d'Aleixandre.

Aquest volum, que naix com un homenatge en el vint-i-cinc aniversari de la mort d'Aleixandre, té com un dels primers objectius el de mostrar com

s'ha de llegir i per què la poesia de Vicente Aleixandre.

Hi ha qui diu que la bona poesia, com el bon vi, no sols sap suportar amb més o menys dignitat el pas del temps, sinó que fins i tot aquest l'enriquit i li afegim matissos nous.

Vint-i-cinc anys després de la desaparició del poeta, els participants en aquest llibre són de l'opinió, i així ho expressen els dos editors, que el pas del temps ha jugat a favor de l'obra d'Aleixandre i ens inviten a visitar-lo amb una certa freqüència.

Aleixandre parlà en el seu moment sobre la seua poesia com d'un estil en moviment, una evolució sense salts, continuada, així que és molt important per aprofundir en la seua obra i poder apreciar tots els detalls d'aquesta evolució tindre un mínim full de ruta (que potser aquest volum), així la visió unitària i successiva de la seua trajectòria no acabarà difuminant-se davant del lector.

□ Manel Alonso i Català
Lletres Valencianes, nº 30